इति सत्यव्रतस्य अस्य धीरसत्त्वस्य जल्पतः
बभूव निकटे तस्य तरोः प्रवहणं ततः । 19
तत्क्षणं स कृतोत्फालः शक्तिदेवो ऽथ साधसात्
पृथुलाम् अग्रहीच् छाखां तस्य अब्धिवटशाखिनः । 20
सत्यव्रतस् तु वहता देहेन वहनेन च
परार्थकल्पितेन अत्र विवेश बडवामुखं । 21
शक्तिदेवस् तु शाखाभिः पूरिताशस्य तस्य सः
आश्रित्य अपि तरोः शाखां निराशः समचिन्तयत् । 22
न तावत् सा च कनकपुरी दृष्टा मया पुरी
अपदे नश्यता यावद् दाशेन्द्रो ऽप्य् एव नाशितो । 23
यदि वा सततन्यस्तपदा सर्वस्य मूर्धनि
कामं भगवती, केन भज्यते भवितव्यता । 24
इत्य् अवस्थोचितं तस्य ततश् चिन्तयतस् तदा
विप्रयूनस् तरुस्कन्धे दिनं तत् पर्यहीयत । 25
सायं च सर्वतस् तस्मिन् स महाविहगान् बहून्
वटवृक्षे प्रविशतः शब्दपूरितदिक्तटान् । 26
अपश्यत् पृथुतत्पक्षवातधूतार्णवोर्मिभिः
गृध्रान् परिचयप्रीत्या कृतप्रत्युद्गमान् इव । 27
ततः शाखाविलीनानां स तेषां पक्षिणां मिथः
मनुष्यवाचा संलापं पत्रौघैश् छादितो ऽशृणोत् । 28

Digitized by Google